

prijetna vonjava iz vode. Zakaj da to majhno jezero razširja vonj, je kaj lahko tolmačiti. Avstralija je edini del sveta, na katerem uspeva rastlina, ki daje kadilo, ki nikakor ne zaostaja za dišečo arabsko smolo. Tucan-jezero preskrbuje z vodo potok, ki se vije več kilometrov na dolgo po nepregledni ravni, ki je porastena z divjimi kadilnimi rastlinami, kojih dišeči prah s cvetja odnaša potok že tisočletja v jezero. Jezero ne odteka, ampak voda samo izhlapeva in oddaja prijeten duh. Ako se kedo okoplje v tem jezeru, mu telo diši, kakor bi se bil namazal z dišečim mazilom. Domačinom, ki so prebivali nekdanj v okolici jezera, je služila dišeča voda za vse mogoče čarovnije. Danes uporablja vodo iz Tucan-jezera velika pralnica v mestu Perth, ki jo meša med vodo za pranje in na ta način oprano perilo diši.

Sladka voda.

V severni Nebraski v Združenih državah Severne Amerike je večji ribnik, ki je za učenjake pravcata uganka. V nekdanji ilovnatih jami se je napravil vsled deževnih dotokov majhen ribnik. Pred par leti pa je kljub suši naraščala v ribniku voda od dne do dne, se razlila po dolini in napravila jezero, ki meri v premeru 1 km. Slučajno so opazili, da je voda iz v kratkem nastalega jezera tako sladka, kakor bi bil v njej raztopljen sladkor. Gotovo je, da se je odprl v prvotno mlaiko podzemeljski izvirek, a odkod ta sladkoba? V jezero so spustili ribe in rake, ki so na začudenje v zelo kratkem času močno zrasli, kar je gotovo povzročila sladka voda. Ameriška vlada je poslala k jezeru znanstveno ekspedicijo, ki bo raziskala zagonetno zadevo.

Potok, ki si aminja barvo.

V severnem Natalu v južni Afriki je potok Huta, ki je vreden omenka, kar se tiče barve vode. Takoj pri izvriku je voda potoka čista in kristal a kakor vsaka druga. Po toku 8 km potok

izgine pod neznaten hrib in ga ni videti 7000 m na 'go. Ko se zopet prikaže izpod skalovja v podzemeljski jami, je voda popolnoma indigo-plava. Še le pozneje, ko privzame modri potok več drugih dotokov, zgublja voda plavo barvo in pri iztoku je že navadne barve. Znanstveniki razlagajo domnevno ta pojav na ta način, da teče potok pod skalovjem skozi naravne zaloge bakrenih soli, kojih raztopina da potoku izredno modro barvo.

Voda, v kateri ne ršpevajo bakterije.

V Kanadi je tudi mnogo vod, ki so posebnost v znanstvenem oziru. V bližini naselbine Zanfi izvira izpod skalovja potok, ki se imenuje Silver-Creek. Voda je tako popolnoma čista ali sterilizirana, da ne morejo v njej prospovati nobene bakterije ali glivice. Zajeli so iz tega potoka večjo količino vode in jo izpostavili velikomestnemu ozračju. Navadna in odprta voda je tekom četrta u prenapolnjena z raznim prahom in z glivicami, katere je prinesel veter. V vodi iz Silver-Creeka pa se tudi po nadaljšem času ni razvilo nikako glivično življenje. Učenjaki trdijo, da teče izvirek potoka skozi srebrno rudo in odnaša seboj srebro, kojega malenkostna količina zadostuje, da se zaduši vsaka bakterija.

Še druge vodne posebnosti.

V vzhodni Afriki je reka, koje voda je naravna grenčica. V Čile v južni Ameriki je vrelec, ki je pri izviru slan kakor morska voda. V Združenih državah je znan izvirek, kojega voda ima 80 stopinj toplote. V Mehiki je vrelec, ki je nevaren, da se ne užge, ker plava na površini vode olje. Indijski veletok Ganges vsebuje večje količine radija in radi tega uporabljajo že od pamtiveka njegovo vodo v razne zdravilne svrhe.

Naša stara majka zemlja nas prese- neča vedno znova s svojimi čudovitimi posebnostmi.

Planinka čaj

Bahovec je važno in tekom mnogih let preizkušeno domače zdravilo iz planinskega zdravilnega rastlinstva.

Zavitek Din 20.— v apotekah. 841

DRUŠTVENE VESTI

Sv. Janž na Dravskem polju. Tukajšnje prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 16. t. m. v tukajšnjem Društvenem domu ob treh popoldne prelepo in podučljivo spevoigr »Mala pevka«. Prijatelji poštenega razvedrila prisrčno vabljeni!

Vojnik. Prosvetno društvo, pevski odsek, vprizori dne 16. oktobra »Hlapca Jerneja« v proslavo 15letnice dr. Krekove smrti.

Gornji grad. Katoliško prosvetno društvo v Gornjem gradu priredi v soboto dne 15. oktobra, ob 8. uri zvečer, ter v nedeljo dne 16. oktobra ob treh popoldne v društveni dvorani lepo narodno igro »Miklova Zala«.

Sv. Frančišek v Savinjski dolini. Tudi naše Prosvetno društvo je s skromno prireditvijo počastilo spomin 70letnice Slomškovice. Ni bila sicer to tako slovesna proslava, vsaj na zunan ne, kakor je bila ona pred 20 leti, ko smo praznovali 50letnico Slomškovice smrti. O Slomšku nam je takrat govoril g. dr. Hohnjec, fantje in dekleta pa so predstavljali »Divjega lovca«. Jedro naše letošnje proslave, ki se je vršila dne 25. septembra, je poleg deklamacij bil govor, katerega je imel naš rojak ter bivši srezki šolski nadzornik g. Franc Lužnik. S krepko besedo je med prav živahnim pritrjevanjem poslušalcev ob ključku svojega govora povdaruil, da hočemo načelom, katere je tako vneto širil slavni naš vladika, ostati zvesti vsikdar! Pevski zbor je pod vodstvom g. Joškota Časla zapeł

Koliko papirja porabijo časopisi?

Časopisi vsega sveta porabijo, kakor so izračunali, približno 3 milijone 750 tisoč ton papirja na leto. To je razumljivo, če pomislimo, koliko papirja porabi en sam časopis, znani »Chicago Tribune« za navadno nedeljsko številko toliko papirja, kakor ga je mogoče izdelati iz lesa, ki zraste na 120 ha gozda. To je približno 800 do 900 ton ali 35 vagonov lesa.

1000 let star ruski rokopis.

Ekspedicijska ruske akademije znanosti je v južni Rusiji odkrila rokopis iz leta 1068. Ta rokopis je napis na takozvanem Tmutar-

Bridka zgodba skopuha.

(Dalje.)

»Utihni, Sita! Stari Tomaž in pater Sahib naju bosta gotovo iskala in tudi našla!«

Zvedela sva. Otroka sta prenočevala pri nekem starem kristjanu, Allah ga pogubi, ki ju je podučeval in mnogo sta tudi občevala s patrom. Starec ju bo iskal in svečeniški glaur nam bo naščuval policijo na vrat. Edina rešitev je bila: izginiti v Bombayu.«

Ali je poslušal napeto in je stopal molče poleg tovariša.

»Si siguren, da ti ni nikdo sledil?«

»Nikomur se niti sanjalo ni, da prepeljava živo blago.«

»In voz?«

»Prodala sva ga z voli vred.«

»Presneta stvar! To nam še lahko prekriža vse račune.«

»Kako misliš?«

3

»Vsekakor moramo tudi druge naložene naloge hitro dovršiti.«

Po stranskih ulicah sta dosegla v bližini pristanišča oni del mesta, v katerem prebivajo sami mohamedani.

Približala sta se hiši, v kateri sta stanovala skupaj s Sahibom.

Pri vstopu vpraša Sahib:

»Vse v redu?«

»Da, vse!«

Hišo obkroža štirivoglato dvorišče in je dvonadstropna.

V drugem nadstropju na oni strani, ki ni na ulico, sta nastanjena v sobici Rama in Sita. Vrata so zaklenjena od zunaj in pred vhod so naloženi prav visoko zaboji.

Rama je vse preiskal in odkril tudi ono mesto, kjer so nekoč vodila vrata ven na verando.

Otroka sta klečala na tleh in molila večerno molitev. Siti nakloni molitev mir in tolažbo. Deklica je kmalu zaspala, fantku pa ne dajo razne misli miru.

Imel je velike in pravzaprav dvojne skrbi: